

EXPUNERE DE MOTIVE

Zona montană ocupă aproape o treime din teritoriul național, constituind o entitate geografică, economică și socială complexă, ce impune aplicarea unei politici specifice de dezvoltare, amenajare și protecție.

Produsele agricole obținute de gospodăriile țărănești montane, în condiții de creștere extensivă a animalelor, în absența chimizării și altor factori poluanți, sunt de foarte bună calitate și garantate sub aspect sanitar, aspect important și care deschide o nouă perspectivă pentru economia muntelui românesc. Munții României oferă un potențial deosebit pentru practicarea turismului și agroturismului.

Odată cu trecerea la economia de piață, în absența unor măsuri speciale de protecție, s-au pierdut numeroase locuri de muncă prin disponibilizările masive din minerit, industriile locale, șantierele de construcție, iar numărul noilor locuri de muncă este încă scăzut, procesul dezvoltării în mediul montan fiind puțin semnificativ. Schimbările din structura florală a pajiștilor naturale montane în sens negativ au afectat sectorul zootehnic. Starea grajdurilor din gospodăriile țărănești montane este precară ca igienă, dotări tehnice și funcționalitate, cauzând stagnarea și reducerea producțiilor animalelor și constituind surse de îmbolnăvire pentru animale și om. În aceste condiții veniturile agricultorilor de munte, crescători de animale, au scăzut.

Având în vedere rezultatele din țările vest-europene cu munți și cu tradiție în domeniile dezvoltării în specific montan, în baza experienței acumulate în perioada 1990 - 2000 s-a considerat că este necesară existența unui program adecvat, care să permită dezvoltarea durabilă a zonei montane.

Este de luat în considerare importanța ce se acordă zonelor montane, în alte țări europene, ca de exemplu: în Franța există Consiliul Național al Muntelui, prezidat de Primul Ministru și o Lege a Muntelui nr.85- 30 adoptată în 1985; în Italia, există Uniunea Națională a Comunităților Montane și o Lege a muntelui, din 1971, reactualizată în 1994; în Spania a fost adoptată o "Lege a agriculturii montane" din 1982; în Scoția funcționează o Agenție pentru dezvoltare montană; în Elveția și Austria, ca țări prin excelență montane, legislația și sistemele de organizare sunt adaptate la cerințele muntelui. Un proiect de Lege a Muntelui se află în fază avansată de pregătire în Polonia; în Bulgaria se alocă anual o subvenție specială pentru zona montană.

În țările Uniunii Europene, potrivit Regulamentului Consiliului (CE) nr.1257/1999 privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală din Fondul European pentru Orientarea și Garantarea Agriculturii (FEOGA) și care amendează și aprobă anumite reglementări, dezvoltarea montană este sprijinită prin acordarea de compensații pentru handicapuri naturale, susținându-se formele de asociere ale agricultorilor.

Urmând o astfel de direcție de înaintare, bine verificată în țările Uniunii Europene, pentru Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale un obiectiv major îl constituie sprijinirea organizării și funcționării organizațiilor profesionale ale agricultorilor de munte.

De mare importanță în procesul dezvoltării montane durabile devine pregătirea personalului de specialitate și altor categorii de factori ajutători, pentru însușirea cunoașterii specificului economiei și mediului montan.

Într-o etapă următoare se vor elabora propuneri de acordare, în cadrul procesului de pregătire a integrării în Uniunea Europeană, a unor forme speciale de sprijin destinate încurajării activităților economice și sociale din zonele de munte și în mod deosebit a familiilor de tineri agricultori.

Nivelul acestor intervenții pentru combaterea sărăciei și dezvoltarea și protecția zonei montane va fi corelat cu starea economiei naționale și se va stabili prin acte normative speciale.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care îl supunem PARLAMENTULUI spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE